

Formanden:

Så tror jeg, det er hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg starte med at forholde mig til ministerens ændringsforslag, som er en lille smule tekniske. Det er lidt uklart, om der i virkeligheden bare er tale om en præcisering eller en retelse, eller hvad det er.

Men hvis det skal forstås, så skal det vel forstås på den måde, at man strammer kravet om, at i de tilfælde, hvor der er tale om sponsorerede programmer, må disse programmer ikke være sponsoreret af arbejdsgiverforeninger, fagforeninger, politiske partier eller religiøse bevægelser.

Vi synes faktisk ikke, at det er nogen særlig god idé at stramme det krav. Vi synes faktisk slet ikke, at det krav skulle være der, i hvert fald ikke til arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger.

Det hænger jo lidt sammen med den måde, som man i lovforslaget opfatter lighed på. Man opfatter lighed som noget mellem den enkelte ansatte og en virksomhed. Hvis man ønsker at sponsorere et program, så kan både den enkelte ansatte – én person – og virksomheden jo sponsorere et program. Men det er jo ikke lighed, for enhver ved, at den enkelte person aldrig nogen sinde vil have råd til at sponsorere et program. Det vil virksomheden derimod have. Derimod er der mulighed for, at der kunne komme lidt mere balance, hvis man gennem kollektive organisationer var i stand til at sponsorere.

Kl. 11.30

Nu står selve ideen allerede i lovforslaget før denne tekniske ændring, men vi er sådan set imod hele princippet og stemmer derfor imod dette ændringsforslag. Jeg vil ikke gå ind i vores egne ændringsforslag, for de er jo grundigt forklaret i den redegørelse, vi har lavet.

I forhold til hele forslaget som sådan er problemet jo, at det indgår i denne her idé om at privatisere, en idé, som ikke er skabt for at sikre et bedre tv, men en idé, som er skabt for at skaffe nogen penge til statskassen og så give markedet større indflydelse. Det er helt klart ønsket, at markedet skal have større indflydelse.

Vi vil ikke fuldstændig udelukke, at det kan lade sig gøre i hvert fald i en periode at oprettholde en anstændig public service-virksomhed også i et privatiseret TV 2. Men det, der er fuldstændig klart ud fra al viden, der er på det område, er, at public service-virksomheden vil

komme under pres på en privatiseret fjernsynsstation.

Og hvis den ikke vil komme under direkte pres forstået på den måde, at man vil lave dårligere eller færre nyhedsudsendelser, eller hvad det nu kan være, der er dækket af public service-virksomheden, vil den komme under pres på den måde, at man vil have en kompensation for at være i stand til at drive kanalen. Det kan f.eks. være, at man vil have lov til at få betaling for den kanal, man driver. Så vidt jeg har forstået, er der ikke åbnet op for, at man skal have mulighed for i et privatiseret TV 2 at tage betaling. Men for mig er der ikke nogen som helst tvivl om, at det simpelt hen vil blive det næste krav, der vil komme, når tingene ikke kan hænge sammen.

Vi synes, det er en helt forkert udvikling, for det betyder også, at det er nogle helt forkerte kræfter, som får indflydelse i dansk medieindustri.

Da vi gik ind i forhandlingerne om et medieforlig, var vi faktisk interesseret i at nå frem til noget. Det var vi sådan set også sidste gang, hvor vi heller ikke var med. Vi var ikke med i den der lille kaffeklubovre i Jylland. Men vi har begge gange været interesseret. Og hvorfor har vi været interesseret? Fordi den danske medie-verden står over for nogle enorme udfordringer, som er dødsens farlige for det danske demokrati.

Vi ser det på avisområdet, hvor dagspressen, som på mange måder er fødekæden for det, der kommer i tv, er presset, og vi ser, hvordan aviserne derfor monopoliseres. I dag har vi to store bladhouse, hvoraf det ene oven i købet er udenlandsk ejet. Det er en meget alvorlig udvikling, der må gøres noget for at sætte en bremse for.

Den udvikling vil selvfølgelig blive endnu værre, hvis vi også ser, at stadig flere fjernsynskanaler osv. kommer på udenlandske hænder. Derfor har vi sagt, at vi mener, at i Danmark, som netop er et lille sprogeområde, som netop er et område, der kan være trængt udefra, hvor medierne netop sikrer dansk kultur osv., skal vi tage den prioritering at sikre to public servicekanaler med offentlig støtte, som kan være i konkurrence med hinanden.

Det vil sige en offentlig public service-kanal, der hedder TV 2, og en offentlig public service-kanal, der hedder Danmarks Radio. Lad dem så være i konkurrence med hinanden, så vi netop ikke får stats-tv, så vi netop får forskellige synspunkter, og lad så selvfølgelig alle de private,